

ת"פ 34793/04/16 - מדינת ישראל נגד ESAYAS DEBOSUM GEBREYE

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 34793-04-16 מדינת ישראל נ' DEBOSUM GEBREYE (עציר) 27 יוני 2017
מת 34795-04-16
פל"א 160850/16

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נה
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם
ESAYAS DEBOSUM GEBREYE (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד שרית מרום

הנאשם וב"כ הנאשם, עו"ד אלעד גויגולד

פסק דין

(הכרעת דין וגזר דין)

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הודה, במסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובשתי עבירות של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 13.4.16, שהה המתלונן בקיוסק בראשון לציון. המתלונן הניח את מכשיר הטלפון הנייד בו החזיק על שולחן לצדו וצפה במשחק כדורגל ששודר במקום. באותן נסיבות, גנב הנאשם מהמתלונן את הטלפון הנייד.

עמוד 1

באותו הלילה, שהתה המתלוננת בתחנת אוטובוס. הנאשם פנה אליה, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, וניסה לשוחח עמה במטרה לבקש שיחת טלפון. המתלוננת ניסתה לעזוב את המקום וחצתה את הכביש, תוך שהיא מנסה לחייג ממכשיר הטלפון הנייד שלה לבעלה, על מנת שיגיע למקום במהרה.

הנאשם חצה את הכביש בעקבות המתלוננת וביקש ממנה כי תשב בספסל סמוך, אך זו סירבה. המתלוננת ניסתה להתקשר שוב לבעלה ממכשיר הטלפון הנייד שלה, אז אחז הנאשם בתיק שנשאה המתלוננת על כתפה, והתקרב אליה עם פניו. המתלוננת החלה לזעוק לעזרה, אז חטף מידה הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד שלה ועזב את המקום.

ההסדר הדיוני בין הצדדים

2. במסגרת ההסדר הדיוני בין הצדדים, תוקנו עובדות כתב האישום והוראות החיקוק כמפורט לעיל, הנאשם הודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן, אולם לא הורשע ונשלח לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, שיבחן, לבקשת הסנגור, בין היתר, את האפשרות לסיים את ההליך ללא הרשעה.

תסקירי שירות המבחן

3. בהתאם למפורט בתסקיר שירות המבחן, הנאשם בן 29, יליד אתיופיה, המנהל מזה כשנתיים מערכת יחסים עם בת זוג ישראלית. בחצי השנה האחרונה השניים מתגוררים יחדיו, והנאשם עובד למחייתו כטבח. הנאשם הינו שני מבין חמישה אחים והוריו התגרשו בהיותו בן 10. אביו של הנאשם נשוי בשנית ולו שני ילדים נוספים. הנאשם מסר לשירות המבחן כי בשנת 1993, עברה משפחתו לאריתריאה. אמו של הנאשם נפטרה לפני כ-17 שנה, ולאחר פטירתה, עבר הנאשם להתגורר עם אחותו הנשואה.

הנאשם מסר כי למד עד גיל 17, אז גויס לצבא אריתריאה ושירת שם כחמש וחצי שנים. משיצא לחופשה, ערק לסודן ומשם למצרים במטרה לעבור את הגבול לישראל, אולם הדבר לא עלה בידו. בשנת 2011 צלחו ניסיונותיו של הנאשם לעזוב את אריתריאה ומאז הוא שוהה בישראל. הנאשם תיאר זוגיות יציבה, חיובית ומשמעותית עם בת זוגו וציין כי הוא רואה בה חלק בלתי נפרד מעתידו. לדבריו, בעבר משפחתה של בת זוגו התקשתה להשלים עם הקשר הזוגי ביניהם, כיום השתנו פני הדברים באופן שאפשר את מגוריהם יחד סמוך למשפחתה.

הנאשם מסר כי הרקע לביצוע העבירות הוא מריבה עם בת זוגו, בשל המתח בינה לבין הוריה וקשייהם להשלים עם הקשר ביניהם באותה עת. הנאשם מסר כי חווה תחושת איום מפני פרידה, עמה התמודד בדרך של צריכת אלכוהול באופן חריג ולא מבוקר. הנאשם מסר כי אינו זוכר את פרטי האירוע נשוא כתב האישום, עקב היותו בגילופין. שירות המבחן מסר כי התרשם כי הנאשם מצר על מעשיו ועל הפגיעה שהסב למתלוננים וחש חרטה על התנהלותו. עוד התרשם שירות המבחן כי מעצרו של הנאשם גייס אותו להתבוננות ביקורתית על התנהלותו. שירות המבחן הוסיף כי התרשם שמדובר בהתנהגות חריגה שאינה מאפיינת את דפוסיו של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי התרשם כי הנאשם אינו מאופיין בקווי אישיות שוליים או בדפוסים עברייניים קבועים, וכי הינו בעל מאפיינים ילדותיים, בטחון עצמי וגברי נמוך וקושי בנפרדות מבת הזוג, בה פיתח תלות. כגורמי סיכון ציין שירות המבחן

את מאפייני העבירות אותן ביצע הנאשם - התנהגותו האלימה תחת השפעת אלכוהול והבחירה בצריכת אלכוהול כדרך להימנע מהתמודדות ישירה עם הקונפליקט הזוגי, שעמד ברקע לביצוע העבירה. בנוסף, ציין שירות המבחן את התלות של הנאשם בבת זוגו, מיעוט מערכות התמיכה שלו בשל מעמדו המורכב בישראל וקשייו להכיר בחלקיו התוקפניים ולבטא רגשות שליליים באופן אסרטיבי ומקדם, דבר המביא לסיכון לצבירת רגשות שליליים עד כדי מצב של התפרצות רגשות כעס באופן תוקפני. כגורמי סיכוי לשיקום ציין שירות המבחן את היעדר עברו הפלילי של הנאשם בישראל, ההשפעה המרתיעה של ההליך הפלילי והליך המעצר על הנאשם, התרשמות שירות המבחן כי הנאשם אינו מאופיין בדפוס אלים וכן תפקודו התעסוקתי והקשר הזוגי בו הוא מצוי.

שירות המבחן ציין כי הציע לנאשם להשתלב בטיפול מטעם שירות המבחן שמטרתו בחינת התנהלותו בעיתות דחק ומשבר ורכישת כלים אדפטיביים להתמודדות עם משבר ומצבי סיכון, אך הנאשם הביע הסתייגות מהטיפול ודחה את ההצעה. שירות המבחן העריך כי דחיית ההצעה הינה על רקע אורח חייו ההירדוטי של הנאשם וקשייו להתפנות ולהתחייב לטיפול ממושך. שירות המבחן מסר כי לא התרשם מתלות באלכוהול והעריך כי הנאשם אינו סובל מבעיה התמכרותית המצריכה התערבות ייחודית. שירות המבחן העריך כי הסיכון במצבו של הנאשם להישנות עבירות אלימות נוספות הוא נמוך.

שירות המבחן לא המליץ על העמדתו של הנאשם בצו מבחן, נוכח עמדתו. עם זאת, סבר שירות המבחן כי ענישה בדמות של צו של"צ תעביר מסר חינוכי לנאשם וכי יש בה כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע עבירות באמצעות תרומה לחברה. משכך, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

אשר לשאלת אי הרשעה ציין שירות המבחן כי מאחר שהנאשם מחזיק במעמד ארעי בישראל, אין לו עבר פלילי, לקח אחריות על ביצוע המעשים והרשעה עלולה לסכל את ניסיונו להסדיר את מעמדו בישראל - יש מקום לשקול את אי הרשעתו בדיון, לצד הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה כי אין מקום להורות על אי הרשעתו של הנאשם בדיון. לדבריה, האירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן הינם חמורים, במיוחד נוכח העובדה כי בוצעו עת היה הנאשם בגילופין. ב"כ המאשימה ציינה את התלות המשמעותית של הנאשם בבת זוגו, את היעדר מקורות התמיכה של הנאשם, קשיי השפה שלו והעובדה כי בחר להשתמש באלכוהול במצבי קונפליקט. לדבריה, נתונים אלו, בצירוף לעובדה כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית מטעם שירות המבחן, מלמדים כי אין מקום להורות על אי הרשעתו, ומצביעים, לגישתה, על קשייו להכיר בהתנהגותו הבעייתית ומגבירים את סיכוייו לשוב ולבצע עבירות בעתיד.

ב"כ המאשימה עתרה להורות על הרשעת הנאשם ולהשית עליו מאסר על תנאי, צו של"צ בהיקף של 200 שעות והתחייבות להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

5. ב"כ הנאשם טען כי יש לקבל את המלצות התסקיר במלואן ולא להרשיע את הנאשם. לגישתו, תסקיר שירות המבחן מלמד על הדרך המשמעותית אותה עבר הנאשם. ב"כ הנאשם הציג לבית המשפט הודעה על רישום הזוגיות של הנאשם עם בת זוגו מיום 14.10.15 (טל/1) וכן תלושי שכר של הנאשם (טל/2).

ב"כ הנאשם טען כי הרשעת הנאשם בדין תביא להריסת מערכת היחסים הזוגית של הנאשם ולסילוקו מן הארץ, לנוכח נהלי רשות האוכלוסין וההגירה (טל/3), והפנה לפסיקה.

ב"כ הנאשם הדגיש כי העבירות נשוא כתב האישום בוצעו ללא תכנון מוקדם ושלא למטרות בצע כסף, אלא בשל משבר זוגי שהתגלע בין הנאשם לזוגתו באותה עת. לדברי ב"כ הנאשם, הפלאפון של הנאשם לא עבד והוא פנה למתלוננת במטרה לבקש ממנה שיחת טלפון, והוסיף כי בסופו של יום לא נגרם לה כל נזק. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר במעידה חד פעמית ורגעית, שאינה מלמדת על התנהלותו של הנאשם ואינה מאפיינת אותו כלל ועיקר. ב"כ הנאשם הפנה למסכת חייו של הנאשם, כמפורט בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, וציין כי הנאשם הביע חרטה עמוקה על מעשיו ולקח עליהם אחריות מלאה. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם אינו מכור לאלכוהול וכי יש לו קושי להמשך טיפול מטעם שירות המבחן נוכח מעמדו בישראל. עוד הוסיף כי בשנה שחלפה מאז ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם הוא לא ביצע עבירות נוספות. אשר למתחם העונש ההולם את העבירות, טען ב"כ הנאשם כי הינו החל משל"צ ועד למאסר על תנאי עם רכיבים נלווים.

הנאשם ניצל את ההזדמנות לומר את דברו ומסר כי הוא מבין כי ביצע מעשים חמורים והוא מצר על כך.

דין והכרעה

6. הכלל הוא כי בית המשפט שקבע כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת ירשיע אותו בדין (ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד 685, 689 (2000) ו-רע"פ 4919/13 **יידרמן נ' מדינת ישראל** (28.7.13)), והימנעות מהרשעה היא **חריג שבחריגים**, במיוחד כאשר עסקין בנאשם שהוא בגיר (ע"פ 9262/03 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(4) 869, 876 (2004)).

ב-ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ב(3) 337 (להלן: "**הלכת כתב**") קבע בית המשפט העליון שני תנאים מצטברים בהתקיימם יכול בית המשפט להימנע מהרשעה - האחד, ההרשעה תביא לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם; והשני, סוג העבירה בנסיבותיה מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע בשאר שיקולי הענישה (ראו גם - רע"פ 7720/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.11.12)).

בהלכת כתב ובפסקי דין נוספים שניתנו לאחר מכן, הודגש כי ככלל, האינטרס הציבורי גובר על שיקולי השיקום, וכי רק בנסיבות חריגות ביותר יורה בית המשפט על אי הרשעת הנאשם (רע"פ 2405/05 **ג'מיל נ' מדינת ישראל** (29.5.05) וכן רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14)).

בגדר השיקולים אותם מונחה בית המשפט לשקול יש לתת את הדעת לנסיבות ביצוע העבירה; לשאלה האם קיים סיכון כי הנאשם ישוב ויבצע עבירות בעתיד; מידת הפגיעה של העבירה באחרים; יחסו של הנאשם לעבירה ונכונותו להכיר בפסול שבמעשיו וכן להשפעות ההרשעה על הנאשם (ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' ביטון** (23.7.09)).

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, סבורני כי יש לדחות את בקשת הנאשם להורות על הימנעות מהרשעתו. אין זה

המקרה בו עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חומרתן של העבירות לבין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה. בית המשפט העליון הדגיש בפסיקתו כי עבירות של גניבת מכשירים סלולאריים יקרי ערך הינן עבירות חמורות, אשר הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" וכי על בתי המשפט לשים דגש על עבירות אלו ולהרתיע עבריינים מפני ביצוען.

ראה והשווה: רע"פ 3989/15 **גוזלאן נ' מדינת ישראל** (9.8.15) וכן ע"פ 5849/13 **חמו נ' מדינת ישראל** (6.10.14) - באותם מקרים דחו בתי המשפט את העתירה לאי הרשעה בגין גניבת טלפונים ניידים וניסיון תקיפה סתם, והרשיעו את הנאשמים, כשגזרי הדין הללו אושרו בפסיקת בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון.

בעניינו, גנב הנאשם שני מכשירים סלולאריים ואף תקף את המתלוננת. מעשיו של הנאשם פגעו בקניינים הפרטיים של המתלוננים ובסדר הציבורי והתקיפה אותה ביצע הנאשם, סמוך לחצות הליל, פגעה בתחושת הביטחון של המתלוננת, כעולה מעובדות כתב האישום, שכן הנאשם לא הרפה ממנה, עד שהצליח לטול לידי את מכשיר הפלאפון שלה.

יתר על כן, לא השתכנעתי כי קיימת פגיעה קונקרטית וממשית שבגינה יש לחרוג מהכלל ולהורות על אי הרשעתו של הנאשם, תוך פגיעה בעקרון השוויון בפני החוק. הטעון העיקרי אותו השמיע ב"כ הנאשם באשר לאי הרשעתו של הנאשם בדין, והוא גם הנימוק עליו התבסס שירות המבחן בתסקירו, הוא החשש מפגיעה בתהליך ההתאזרחות של הנאשם בישראל.

נוהל הטיפול במתן מעמד לבן זוג זר הנשוי לאזרח ישראלי (5.2.0008) (להלן: "**הנוהל**"), כפי שעודכן ביום 1.10.14, הינו נוהל המסדיר את ההליכים בהם נוקטת רשות האוכלוסין וההגירה (להלן: "**הרשות**") בעת הגשת בקשה למתן מעמד לבן זוג של אזרח ישראלי. בנוהל זה מצוין כי על הרשות לבחון את כנות הקשר הזוגי בין בני הזוג ואת המשך קיומו, ולבחון העדר של מניעה ביטחונית או פלילית לאישור הבקשה למתן מעמד.

על פי נוהל זה ונוהל הערות גורמים בבקשות למעמד בישראל מכוח קשר זוגי עם ישראלי (5.2.0015) המעודכן ליום 2.1.14, על הרשות על הרשות לבצע בדיקה מקיפה ומעמיקה, הכוללת אף בדיקה של תיקים תלויים ועומדים ושל תיקים סגורים, במסגרתה נעשית פנייה לגורמי הביטחון והמשטרה לשם קבלת חוות דעתם והמלצתם על מנת לבחון האם קיים באישור הבקשה משום סיכון לביטחון הציבור, ביטחון המדינה או לאינטרסים החיוניים שלה.

עיון בנהלים מלמד כי מדובר בהחלטה שבשיקול דעת של הרשות ולא בהחלטה אוטומטית, וכי למבקש ולבת זוגו עומדת זכות להביע את עמדתם, טרם מתן ההחלטה.

הנהלים מבטיחים שעמדת הנאשם תישמע, וחזקה על הגורמים המוסמכים העוסקים בדבר כי יתייחסו לא רק לעצם הרשעתו של הנאשם בתיק זה, אלא לכלל הנסיבות הרלוונטיות לעניין, לרבות נסיבות ביצוע העבירות והתרשמות שירות המבחן בתסקירו.

אציין עוד כי בהתאם לנהלים אלו, המידע הנמסר לרשות כולל גם תיקים פתוחים ותיקי מב"ד, ונלקחים בחשבון סוג העבירה, חומרתה, חומרת תוצאותיה, מספר העבירות וכד'.

הנאשם לא הציג בפני בית המשפט, וגם לא בפני שירות המבחן, עותק בקשה שהגיש לרשות לקבלת מעמד חוקי, אלא רק הודעה על רישום זוגיות במסגרת עמותה "משפחה חדשה". ככל שהנאשם הגיש בקשה לקבלת מעמד חוקי

בישראל, הרי שהמידע על תיק זה כבר נמצא בידי הרשות בשל היותו תיק התלוי ועומד נגד הנאשם, ואין אינדיקציה כי מידע זה גרם לרשות לדחות את בקשתו.

זאת ועוד, כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם הינו בעל מאפיינים ילדותיים, בטחון עצמי נמוך וקושי בנפרדות מבית זוגי, בה פיתח תלות. שירות המבחן ציין מספר רב של גורמי סיכון בעניינו של הנאשם, לרבות - העובדה כי מעשיו של הנאשם בוצעו תחת השפעת אלכוהול אותו צרך הנאשם בשל קשייו להתמודד עם הקונפליקט הזוגי, מיעוט מערכות תמיכה וקשיים להכיר בחלקיו התוקפניים ולבטא רגשות, דבר העלול להביא להתפרצות עתידית נוספת. גורמי סיכון אלו, בצירוף העובדה שהנאשם סירב לקחת חלק בטיפול שהוצע לו על ידי שירות המבחן, מחזקים את המסקנה לפיה אין מקום להורות על אי הרשעתו של הנאשם בדיון.

הנאשם לא הצביע על כל שינוי מהותי שערך מעת ביצוע העבירות שיש בו כדי ללמד כי הסיכון להישנות עבירות בעתיד פחת באופן משמעותי, למעט העובדה שלא ביצע עבירות נוספות. משעה שהנאשם מצוי, לפי טענתו, בעיצומו של תהליך ההתאזרחות בישראל, נראה כי התלות בבית זוגי לא תפחת, דבר העלול להביא לקונפליקטים עתידיים בין בני הזוג, ולהוות זרז לביצוע עבירות נוספות, זאת במיוחד לנוכח האמור בתסקיר שירות המבחן לפיו הרקע לביצוע העבירות נשוא תיק זה הינו מריבה בין בני הזוג.

יודגש כי בהחלטתי להרשיע את הנאשם, איני מתעלמת מהמלצות שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אולם, יש לזכור כי שיקולי שירות המבחן שונים משיקוליו של בית המשפט וכי האמור בתסקיר אינו מחייב את בית המשפט ומהווה המלצה בלבד (רע"פ 6915/036 **גומייד נ' מדינת ישראל** (14.12.03)). יש לציין כי אתחשב בכל השיקולים לקולא, בעת גזירת העונש על הנאשם.

טרם סיום, אציין כי לא התעלמתי מן הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, אולם לא ניתן ללמוד ממנה לענייננו, שכן היא עוסקת במקרים חריגים ביותר, ולא ניתן לגזור ממנה כלל רחב לפיו אזרחים זרים שהגישו בקשה להתאזרחות, לא יורשעו בדיון, כדלקמן:

ת"פ (שלום-ראשל"צ) 33807-07-12 **מדינת ישראל נ' פלונית** (10.2.15) - ציין בית המשפט כי מדובר באירוע חריג ביותר של נאשמת אשר ביצעה את העבירות בסמוך ללידת בתה הקטנה, עת הייתה שרויה במצב רגיש, וכי האירוע כולו הסתכם באיום, שפיכת כוס קולה והכאה של המתלונן, בן זוגה של הנאשמת, בפרחים מפלסטיק, מעשים שלא הניבו כל נזק.

ת"פ (שלום-ת"א) 32698-08-13 **מדינת ישראל נ' אוינדו** (10.12.14) דובר גם כן במקרה חריג בו הנאשמת, אם חד הורית, ביצעה את המעשים כלפי בתה, כיון שהייתה בסערת רגשות, כשחשדה שבתה גנבה רכוש מחבריה לספסל הלימודים. הנאשמת פנתה לטיפול מטעם שירות המבחן על מנת לקבל כלים לשם התמודדות עם מעשיה, זאת בניגוד למצב בדן בן סירב הנאשם לקחת חלק פעיל בטיפול מטעם שירות המבחן. זאת ועוד, במקרה זה היה חשש כי הרשעתה של הנאשמת תביא לאי חידוש אשרת השהייה שלה, ובפועל לגירוש שלה ושל בתה מן הארץ, שכן בתה לא תוכל לשהות לבדה בישראל בשל גילה הצעיר.

ת"פ (שלום-רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' שוויקי** (1.11.16) - שם דובר בעבירה בודדת של הסעת שב"ח, כשבית המשפט קבע כי נסיבות ביצועה הן ברף הנמוך ביותר. כתב האישום הוגש בשיהוי, וגזר הדין ניתן רק לאחר כשנתיים וחצי מעת ביצוע העבירה, שעה שבכל תקופה זו לא ביצע הנאשם עבירות נוספות ונקלט במסגרת תעסוקתית יציבה.

ת"פ (שלום-אילת) 5078-06-15 **מדינת ישראל נ' טספמישאל** (22.3.16) - הנאשם, שהינו פליט, אינו מחזיק בכל דרכון, ובמטרה לצאת לחו"ל לצורך לימודים, הוא זייף דרכון והתחזה לאחר.

נוכח כל האמור אני דוחה את העתירה לאי הרשעת הנאשם, ומורה על סמך הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, על הרשעתו בעבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין וכן בשתי עבירות של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113 לחוק העונשין**"), על בית המשפט לערוך בחינה רב שלבית לצורך גזירת העונש.

השאלה הראשונה הניצבת בפני בית המשפט נוכח תיקון 113 לחוק העונשין, היא כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם שעה שקיימות מספר עבירות בכתב האישום. כלומר, האם יש לראות בהן כ"אירוע אחד" או כ"מספר אירועים נפרדים".

סעיף 40ג לחוק העונשין, שנחקק במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע כי כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש אחד לכלל העבירות שבוצעו, בעוד שאם עסקינן במספר עבירות שניתן לראותן כמספר אירועים שונים, אזי יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לכל אירוע ואירוע, ולאחר מכן, יגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

בענייננו, כל העבירות נשוא כתב האישום בוצעו בסמיכות זמנים, וניתן לראות בהן כאירוע אחד ולגזור בגין על הנאשם עונש כולל, כפי שעלה גם מעתירת הצדדים לעונש.

לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירת התקיפה ושתי עבירות הגניבה הם פגיעה בקניין הפרטי, בסדר הציבורי וכן בגופו, שלומו ורווחתו של הפרט. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי, שכן בעודו בגילופין, גנב מכשיר סלולארי מהמתלונן, ובכך לא היה לו די, הוא המשיך במעשיו, תקף את המתלוננת ונטל ממנה את מכשירה הסלולארי, אף שזו זעקה לעזרה.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יש לציין את הנזק שנגרם למתלוננים עת נגנב מהם מכשירם הסלולארי המכיל מידע אישי שלהם, וכן את הפגיעה שנגרמה למתלוננת כתוצאה מתקיפתה והחרדה שנלוותה לאירוע כעולה מעובדות כתב האישום.

כפי שנזכר לעיל, ובהתאם למפורט בתסקיר שירות המבחן, ברקע לביצוע העבירות עמדה מריבה בין הנאשם לבת זוגו, אשר הביאה אותו לצרוך אלכוהול בצורה בלתי מבוקרת.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, הנובע מהנסיבות השונות של ביצוע מעשי העבירות ונסיבותיהם השונות של הנאשמים, לעניין זה ראה לדוגמה - ת"פ (שלום-ת"א) 31018-12-13 **מדינת ישראל נ' מוסא** (3.3.16) ו-ת"פ (שלום-ב"ש) 15545-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.2.14), והפסיקה הנזכרת שם.

נוכח כל האמור, ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולא מטעמי שיקום, לפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, יש להתחשב בנסיבות חייו הקשות של הנאשם, בעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי קודם בישראל וכי בזמן שחלף מאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. עוד יש לציין כי הנאשם לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו, וכי בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן נראה כי ההליך הפלילי ומעצרו בגין תיק זה, השפיעו על הנאשם והציבו לו גבול מוחשי ומרתיע.

סוף דבר

8. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ב. צו של"צ בהיקף של 200 שעות, שיבוצע בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן באגודת עמ"י - "בית כהן", בתפקיד עובד מטבח. על הנאשם להשלים את מכסת השעות תוך שנה מהיום.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 2,000 ₪ להימנע מלעבור במשך שנתיים מהיום כל עבירה מהעבירות בהן הורשע. לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים ייאסר הנאשם למשך 7 ימים.

מובהר לנאשם כי שירות המבחן רשאי לשנות בכל עת את מקום ההשמה של עבודות השל"צ, ובמקרה כזה אין צורך בדיון, ודי במשלוח הודעה לנאשם עם העתק לביהמ"ש.

עוד מובהר לנאשם כי ככל שלא יבצע את צו השל"צ כנדרש, ניתן לבקש הפקעת צו השל"צ וגזירת הדין מחדש.

מזכירות בית-המשפט תשלח עותק פסק הדין לשירות המבחן.

טלפון מסוג סמסונג גלקסי 3 כחול וצרור מפתחות, יושבו לנאשם. טלפון מסוג סמסונג (מסך סדוק) מספר פריט 78171651 יושב לבעליו בכפוף להצגת מסמכי בעלות.

ככל שהופקדו כספים במסגרת תיק מ"ת 34795-04-16 הם יוחזרו למפקידם באין כל מניעה חוקית לרבות עיקולים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום ג' תמוז תשע"ז, 27/06/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה , שופטת

